

LBRIS

We know
books

CARMINA HARR

REPROGRAMAREA MINTII

Dezvoltare personală

WWW.CORESI.NET

CUPRINS

7	1. ROMÂNIA
73	2. EU SUNT DINTOTDEAUNA SUCCESES FABULOS
104	3. TOT CE REGREȚI RECREEZI

1. ROMÂNIA

Voiam să mă întorc în România, doar că nu-mi ies socotelile. Ori sunt o contabilă slabă, ori am uitat „matematica”, ori... Am exclus zona Moldovei, știu care e situația. Am optat pentru orașele mari. De exemplu, București. Am studiat piața, am făcut un calcul simplu de bază, cheltuielile lunare sunt 3.000 Ron (670 euro: chirie, întreținere, mâncare). Am văzut că salariul mediu în capitala României e 2.500 Ron (560 euro). Voi cum socotiți? Mie îmi dă cu virgulă.

Am primit foarte multe răspunsuri la această postare. Redau doar câteva dintre ele:

Loredana: Cu virgulă ne dă multora.

Ciprian: La fel e și la mine, însă nu se prea plânge nimeni.

Cezar: Făcând ceea ce iubești cu adevărat, câștigi mult mai mult. Vino cu încredere!

Cristi: Vreau și eu, ne asociem la un business.

Bogdan: Carmina, dacă revii în România, ia în calcul administrarea unui business. De fapt, cunoști aspectul ăsta. Faci ce îți place cel mai mult și faci bănuți. JOB-ul nu intră în calcul. Just-Over-Broke.

Cristi: Dacă ascuți „Dumnezeul din tine”, reușești în orice țară, inclusiv în România. Acționează.

Bogdan: În România, ca să trăiești, mereu îți dă cu minus, de aceea aici pot trăi numai nemuritorii.

Gigi: Unde apar primele mașini noi? Bineînțeles, în România. Vesticii au șosele și nu au mașini, iar noi avem mașini și nu sunt șosele. Apropo, și Moldova sună bine dacă știi ce vrei să faci. Dedeman, Altex, Luca, Petru etc. provin din Moldova. Dacă te ții de treabă, reușești. Nici la New York nu plouă cu bani.

Marcela: Îți iei soț și împarți la doi, deci rămân 1.000 ron (220 euro) pentru fiecare.

Carmina: Draga mea, faptul că doi oameni reușesc să trăiască împreună zi după zi într-un mariaj este singurul miracol pe care Vaticanul uită mereu să-l recunoască. Iar eu încă cred în miracole.

Camelia: Vino cu încredere! Oamenii au nevoie de tine!!!!

Dorin: Îți spun sec, nu veni în România.

Istoc: Carmina, este foarte important ceea ce îți dorești să faci în România. În București, cele mai mici salarii, entry level, pornesc de la 2.000 Ron (450 de euro). Eu nu am găsit asistentă sub 2.500 Ron (560 de euro). Bănuiesc că nu îți dorești să vii la acest nivel și ai cel puțin o pregătire bună într-un domeniu. Vom lansa în curând Repatriot Jobs care va avea joburi pentru cei care doresc să se întoarcă acasă din diaspora pentru un job. Ca antreprenor și ca investitor, sunt, de asemenea, multiple posibilități. Succes orice ai decide și

urmărește Repatriot pentru povești de succes și informații privind întoarcerea românilor din diaspora!

Carmina: Capitala Irlandei e mult mai ieftină decât capitala României. Nu înțeleg de ce prețurile de bază sunt mult mai mari decât în țările cu economie dezvoltată. Ceva îmi scapă. Nu știu ce.

Lucian: Carmina, mai bine ne spui cea mai scurtă cale spre Irlanda. Țara asta numită România ca pământ nu are nicio vină, numai că, de la o vreme, pe aici trăiesc foarte multe hiene, șerpi veninoși și politicieni. Cât privește salariul acela de 560 euro, ești total dezinformată. E undeva în zona 1.400-1.800 ron, așa că un sfat – STAI ACOLO!!! În euro, 1.400-1.800 ron înseamnă 300-350 euro.

De multe ori, am primit acest mesaj cu privire la cartea *Dumnezeul din tine. Cine ești tu?*: „Am ajuns la niște capitole în cartea ta pe care le simt grele. Știu că aici mai am de lucrat. Am răbdare să se asimileze. Nicio carte până acum nu mi-a luat atât să o citesc. Obişnuiam să citesc o carte în 2-3 zile. Cartea ta chiar m-a făcut să intru mai adânc în interiorul meu”.

Dacă simți asta, te rog, ia pauză o lună. Știu, e o carte grea. Vindecă. O poți citi într-un an dacă ai răni adânci (și din alte vieți). Te iubesc.

De unde știi că ai mult de lucru cu tine? Cum îți dai seama? Copilăria e semnificativă, dar mai e ceva. Atitudinea mamei în timpul sarcinii. În cazul meu, tatăl mamei mele a murit cu un an înainte ca ea să fie însărcinată cu mine. Am primit cadou în ADN toată drama și un destin care nu e al meu. Schimb programarea.

LIBRIS We know books

Mintea ta subconștientă practică, de asemenea, homeostazia în câmpul tău mental prin menținerea într-o manieră consecventă a ceea ce gândești și activezi cu ce ai făcut și ai spus în trecut. Tare! Și de aici importanța de a ierta cele rele și a avea recunoștință pentru cele bune!

Zilnic primesc multe mesaje. Azi am un primit un mesaj de la o persoană care a citit cărțile dincolo de cuvinte, simțind energia din spatele lor. Cărțile au fost citite pe frecvența șapte de conștiință.

Ana: Merci mult pentru cărți! Sunt absolut geniale. Au trăire, te transformă complet. Le simt, sunt foarte puternice. Parcă nici nu văd cuvintele, doar curge energia. Ești o adevărată binecuvântare pentru această omenire.

Carmina: Mulțumesc! Te iubesc, om îndumnezeit! Nu e ușor să „împachetezi” energia în cuvinte. De ce? Cuvintele trec prin filtrul minții.

Mintea trăiește în dualitate. Pentru Sine, tot ce experimentezi e perfect. Nu-l interesează dacă joci rolul de cerșetor sau de rege. Contează să afli cine ești dincolo de rolurile pe care le joci și să te manifesti la adevăratul potențial, dacă alegi, nici măcar asta nu îl interesează. Zic să trăim frumos, ușor, fără dramă. Știu, oamenii iubesc drama pentru că au foarte multe avantaje și manipulează emoțional. Asta e altă poveste de sute de pagini.

În 400 de pagini (*Dumnezeul din tine. Cine ești tu?*), am exemplificat bătălia metaforică dintre Minte și Sine. Mintea vrea dramă, Sinele bucurie. Până mintea cedează și se lasă pe mâna TA, e multă distracție. Ea e servitoare și te susține în planurile tale. Să iubești mintea, să ai răbdare cu ea pentru

că e un instrument valoros. Fără minte, nu aș putea scrie aceste cuvinte, fără corp nu aș putea acționa. Te iubesc!

Oamenii dragi pleacă din viața ta cu un scop divin. Dacă nu găsești răspuns la întrebarea „de ce?”, vor mai pleca și alții. Contractele sunt deja încheiate la nivel de suflet. Până atunci, drama se manifestă în toată splendoarea ei în viața ta și aceasta are scop divin să te trezești. Să afli cine ești tu. Drama e în minte, nu există. Ea își face apariția atunci când te identifici cu mintea. Tu nu ești mintea ta, corpul tău. „Cine ești tu?” Întrebare valabilă sute sau poate milioane de ani.

Emilia: Au fost situații în viața mea când am avut nevoie de îndrumarea și ajutorul unui terapeut și am beneficiat de asta. Este o vorbă, fiecare terapeut are terapeutul lui, fiecare psiholog are psihologul lui, fiecare duhovnic are duhovnicul lui. Așa e sănătos.

Doamna Emilia este fantastică. Am făcut două ședințe cu ea, terapia EMDR – cu ajutorul căreia scoate șocurile emoționale din subconștient. Cu ajutorul ei, am descoperit cauza emoțională și am anihilat-o definitiv. Dovada? Am scăpat de operație. M-am vindecat.

Gina: Wow! De reținut.

Tu ai o putere fantastică. Așa cum am activat vindecătorul din mine, în același mod activez programul „succes fabulos”. Dovada? Premiul Nobel. În fiecare zi lucrez cu mintea mea, fac experimente cu ea. Mi-am convins mintea că sunt câștigătoarea Premiului Nobel. Cum? Am studiat istoria Premiului Nobel. La un moment dat, am citit o frază care a activat în creierul meu convingerea că sunt câștigătoare. Factorul critic e Timpul. Este vorba despre un laureat

care a participat zece ani la rând pentru Premiul Nobel. În al 11-lea an, i-au dat Premiul Nobel ca să scape de el. Atunci am spus: „Eu sunt sora lui. Soră cu perseverență”. Cel mai indicat pentru Comisia Nobel ar fi să mi-l dea din prima ca să scape de mine, implicit de România, pentru că sunt câștigătoare.

Gina: Și România e câștigătoare. Pe toate planurile. Pentru aceasta, lucrăm cu noi înșine.

Carmina: Da. România este un caz special, în sensul că 20 de milioane de cetățeni au implementat în ADN programul eșec. Scopul nostru ca nație este să ne schimbăm mintea. Din minte pornește tot. Este computerul central care dă comanda în Univers. Ești Dumnezeu. Oricând poți schimba realitatea dacă îți schimbi mintea. Nu parțial, radical. Avem tradiții, proverbe și obiceiuri care aduc sărăcie, durere, sclavie.

Eu mi-am întrebat Sinele: De ce România nu are campionate, concursuri internaționale câștigate? De ce personalitățile din sport sau alte domenii nu reușesc să fie nr.1 în lume? Răspunsul a fost: vibrația țării îi trage în jos, deoarece reprezintă România și nu sunt conectați cu Dumnezeul interior.

Soluția pentru mine este următoarea: „Un om îndumnezeit este mai puternic decât milioane de oameni la un loc”. Este adevărat că m-ar ajuta mult și vibrația țării, deoarece nu concurez pe cont propriu, reprezint o țară.

Îmi place să povestesc, se pare că este adevărat ce spune tatăl meu (e stră-strănepot de-al lui Ion Creangă). Îți place *Amintiri din copilărie*, de Ion Creangă? El povestește varianta tradițională, eu varianta modernă.

Amintiri din copilărie. O singură secvență îmi amintesc din copilăria mea la părinții tatălui meu. Casa bunicilor e situată lângă pădure. Peisaj mirific, dar înspăimântător pentru mine. Noaptea îmi era frică să ies afară ca nu cumva să mă întâlnesc cu un lup. Mă uitam după doi ochi care strălucesc în întuneric.

O altă poveste din copilărie. Tatăl meu în copilărie a fost luat în coarne de o vacă. Părinții lui au crezut că a murit. A treia zi, s-a trezit de foame, povestește tatăl meu cu gura până la urechi. Morala? Chiar și atunci când ești convins că nu mai există nicio speranță, miracolul există.

O profesoară de limba română spune: „Sunt revoltată de ideea că elevilor de gimnaziu li se recomandă romanul *Baltagul*, de Sadoveanu, prezentat ca o monografie a satului românesc. Dintr-un motiv foarte simplu: romanul prezintă o familie în care agresivitatea bărbatului este acceptată și primită cu resemnare de nevastă. Iar acești soți sunt dintre cei care se iubesc. Leacul pentru încăpățânarea femeii este bătaia lui Lipan.

«Așa-i fusese în tinerețe Lipan, așa-i era drag și-acuma când aveau copii mari cât dâșii. Fiindcă ea era așa de aprigă și îndârjită, Lipan socotea numaidecât că a venit vremea să-i scoată unii din demonii care o stăpâneau. Pentru asta întrebuița două maiștri puțin deosebite una de alta. Cea întâi se chema bătaie, iar a doua o bătaie ca aceea ori o mamă de bătaie. Muierea îndura fără să crâcnească puterea omului ei și rămânea neînduplecată, cu dracii pe care-i avea; iar Nechifor Lipan își plecă fruntea și arăta mare părere de rău și jale. Pe urmă lumea li se părea iar bună și ușoară.»

Nechifor, în roman, este un om cu un suflet bun, un soț iubitor. Deși își bate uneori nevasta, el rămâne un om bun în esență, arată Sadoveanu. Violența nu e specifică oamenilor răi, ci oamenilor în general. Aceasta ar fi inerentă relației dintre soți și este semnul diferenței dintre bărbat și femeie: ea ascultă, el conduce.

Când profesorul cere lectura acestui text, el aprobă tot ceea ce se găsește în acest text. Iar copiii de gimnaziu sunt la vârsta acumulării, când învață din tot ceea ce văd în jur. Ei nu au privirea critică a adultului care înțelege spiritul vremii lui Sadoveanu și înțelege perspectiva autorului și se poate disocia de aceasta. Copiii preiau modele din lecturi, filme, povești și le integrează în propria viziune despre lume. Dacă aş propune lectura acestui text, nu aş face decât să aprob tacit că agresiunea dintre soți este acceptabilă. De aceea, elevii mei nu vor citi sau studia *Baltagul*, de Sadoveanu.

Același lucru în *Mara* lui Slavici, așa-zisul roman de dragoste, în care Persida este agresată constant, chiar și atunci când este însărcinată, de soțul ei, Națl. După bătaii monstruoase, fata pierde o sarcină și se întoarce la mamă, la Mara, dar revine la bărbatul ei și rămâne iarăși însărcinată.

Prima bătaie pornește de la o palmă pe care Persida i-a dat-o bărbatului ei după ce acesta a jignit-o:

«Fără ca să-și dea seama de ceea ce face, ea înaintă spre el și-i trase o palmă, apoi rămase dreaptă și neclintită în fața lui.

El se ridică zăpăcit în picioare.[...]

Cuprins acum de mânie oarbă, el încleștă mâna stângă în părul ei bogat și începu s-o lovească cu pumnul, așa, pe

nimerite, în spate, peste umeri, în față, cum dă omul care nu mai știe ce face».

Femeia e descrisă ca tare, puternică numai pentru că îi rezistă bărbatului și decide să nu plece de acasă: «Fie ce-i fi, eu tot rămân! zise ea ridicându-și ca odinioară capul și simțindu-se mai tare ca oricând». Ea speră că relația lor se va îmbunătăți și Națl n-o să mai fie așa de agresiv. Dar Persida e în continuare bătută de bărbat. Mara așteaptă cu satisfacție despărțirea celor doi și întoarcerea fetei:

«De aceea [Mara] a râs cu un fel de de mulțumire răutăcioasă când a aflat, peste câteva zile, că Națl iar a bătut-o pe Persida. Ar fi voit să-i scoată omului aceleia ochii cu ghearele, dar îi părea bine. Așa-i trebuie! zicea. Să-și vină în fire!»

Uneori, personajele dezaproabă comportamentul lui Națl. Fratele fetei, Trică, regretă că a înlesnit cununia celor doi, dar „încetul cu încetul se deprinsese cu gândul că așa le era soarta și că mai rău ar fi fost dacă n-ar fi cununați”. Doar Persida, victima, crede că bărbatul e îndreptățit să o lovească, din moment ce ea a inițiat conflictul, dându-i o palmă lui Națl:

„C-a fost bătută de dânsul, aceasta i se părea un lucru firesc; i se oprea însă mintea în loc când se gândea c-a fost ea însăși în stare să-l lovească pe el cu palma, c-a putut să se însoțească cu un om care a dezbrăcat-o de firea ei”.

Mara se teme că fata ei va naște un copil bolnav din cauza bătailor repetate. Dar Persida naște un copil sănătos și nu-i mai pasă ce fel de om e Națl, își face muștrări pentru

comportamentul ei față de el și acceptă comoditatea și resemnarea lui că nu se poate schimba:

„– Plângi că-ți face bine, zise [Persida]. E băiat, urmă iar. O să vezi tu ce băiat! Lasă c-o să vezi cum toate au de aici înaintea să fie altfel.

– Cum altfel? grai dânsul deznădăjduit. Eu tot eu rămân; de câte ori nu mi-am făcut cele mai amarnice muștrări? Tot nemernic am rămas și nemernic am să fiu toată viața mea![...]

Ce-i păsa ei acum dacă el se va îndrepta ori nu?!”

Acesta este tipul de dragoste prezentat unor copii de 14 ani care sunt la vârsta învățării comportamentelor sociale și a rolului lor în raport cu ceilalți. Potrivit canonului literar, romanele *Baltagul* și *Mara* nu ar avea în centru doar tema iubirii, ci și imaginea unor femei puternice. Sunt celebrele femei puternice ale literaturii noastre clasice. Dar felul în care ele se dedică total familiei, chiar acceptând să fie lovite de bărbați în virtutea dăruirii totale prin cununie, creează un model cultural nociv pentru societatea de astăzi. Din literatura română clasică lipsesc modelele feminine pozitive, femeile puternice, independente care să nu fie validate doar prin căsătorie sau maternitate.

Redau mai jos comentariile cu privire la observația gravă pe care o face profesoara de limba română Ministerului Învățământului, că doar nu se plânge poporului doar ca să fie remarcată. Cu siguranță, caută o soluție cu privire la calitatea învățământului din România:

Alexandru: Aș mai adăuga *Ion*, *Miorița*, *Moromeții*, *Bacovia* pe lista de refuz.

Carmina: Sunt pe frecvență joasă. Din punct de vedere literar, sunt creații minunate. Eu nu anulez valoarea autorilor pentru că nu aveau cunoașterea din anul 2019. Este necesar să facem mari schimbări în toate domeniile dacă vrem să fim pe altă frecvență.

Camelia: Nu-i de mirare că nu am putut citi nimic din *Ion*, *Răscoala*, *Baltagul*. Și nici nu am vrut să-i studiez.

Cornelia: Da, trist, dar adevărat, acestea erau vremurile de atunci. Acum este nevoie de schimbarea mentalității prin modele sănătoase din care copiii să învețe care sunt valorile importante.

Eu am trecut prin toate. La școală, învățam despre bătaie din aceste romane, profesorii mă agresau, apoi acasă eram bătută, iar toate acestea m-au marcat. Sunt împotriva violenței de orice fel.

Carmina: În Irlanda, există lege care nu îți permite să îți lovești copilul pe principiul „eu te-am făcut, eu te omor”, și la noi violența se promovează la școală. Într-o societate normală, valorile sunt de altă natură.

Poporul român este traumatizat. Violența fizică și verbală sunt stări naturale. Eu vă spun că este anormal să promovăm violența în literatură (programa școlară).

Educația nu se face în acest mod. De la o vârstă fragedă, li se implementează copiilor în creier programe de ură, bârfă și invidie. La maturitate, păstrează același comportament.

Cristi: Copiii cresc cu iubire. Atunci când greșesc, au și mai multă nevoie să le arătăm iubirea. Oare când vom învăța cu toții că IUBIREA este calea fericirii?!!